

«Καπέλων ...τα καμώματα»

Σενάριο: Σεβαστή Στρογγυλού

Α Σκηνή : Η Αναγνώριση

Μουσική υπόκρουση: Το βαλς της ουτοπίας, Γ. Καζατζή

Ακούγεται φωνή...Τα καπέλα κινούνται σύμφωνα με την προτροπή της φωνής

Ψάξε!!! Ερεύνα (άσπρο)

Πρόσεχε!!! Οι εχθροί...(μαύρο)

Προσδόκα!!! Περίμενε!!! Μπορείς!!!(κίτρινο)

Κρίνε!!! Ξανακύτταξε πίσω!!!Ταξινόμησε!!! Σχεδίασε(Μπλε)

Ζήσε!!! Η ζωή...η στιγμή...η αιωνιότητα!!!(Κόκκινο)

Φτιάξε!!! Σύνθεσε!!! Η θύμηση! Η πορεία! Εμείς!!!(Πράσινο)

Μουσική υπόκρουση: Ταραντέλλα σικελική

(Ο τζόκερ εμφανίζεται στη σκηνή κάνοντας μια υπόκλιση στο κοινό και γυρίζει προς τα παιδιά που φορούν καπέλα και είναι στραμμένα σε ημικυκλικό σχήμα με την πλάτη προς το κοινό

Τα παιδιά με γυρισμένη πλάτη σχήμα ημισελήνου)

Τζόκερ: Φοράς καπέλο;

Μαύρο: «Άσε...φασκελοκουκούλωστα»

Κίτρινο:Για γούστο και καπέλο μου...στα έτσι και στο θέλω μου...

Άσπρο: «Α μπα! Συνήθως με καπελώνουν»

Πράσινο: Βέβαια! Αλλά άλλο καπέλο αυτό

Μπλε: Α όχι! Μα το φοράω στους άλλους!

«Καπέλων ...τα καμώματα»

Κόκκινο: Μόλις με στριμώχνουν.... Στραβά το καπελάκι μου και βουρ για το τσαρδάκι μου

Τζόκερ: Πρέπει να συνηθίσετε τα καπέλα σας... Όπως κι εγώ. Δε βλέπετε! Και σκούφο σκούφο και κάλτσα κάλτσα...

Μουσική υπόκρουση: Ταραντέλλα ναπολιτάνα. Ο τζόκερ κινείται στους ήχους της μουσικής

(Άτακτα τοποητημένοι)

Τζόκερ: Αλήθεια οι άλλοι πως σας βλέπουν με το καπέλο;

Μπλε: Σαν ακαπέλωτο. Δεν κάνει το καπέλο τον καπελά, ούτε και το ράσο τον παππά

Κίτρινο: Τους φτιάχνει! Θέαμα τζάμπα και διαρκές

Κόκκινο: Με ερωτεύονται...για τη θέση και την άποψη μου

Άσπρο: Με γιουχάουν κι εγώ το διασκεδάζω

Μαύρο: Σαν το Σέρλοκ...του φέρνω κιόλας

Πράσινο: Σαν το σοφό με τις χίλιες και μία ιστορίες

(Ο τζόκερ κίνηση ζικ-ζακ αιφνιδιαστικά)

Τζόκερ: Τι σου προσφέρει το καπέλο;

Άσπρο: Καμουφλάζ, έχω και μεγάλα αυτιά

Κίτρινο: Δύναμη! Ομάδα ομαδάρα!

Κόκκινο: Ομορφιά! Εγώ κι η Ελισάβετ...

Μπλε: Κύρος και ύψος!

Κόκκινο: Προστασία...από το κρύο κι από τα αδιάκριτα βλέμματα

Πράσινο: Μυστήριο...για να'χεις και να ρωτάς

«Καπέλων ...τα καμώματα»

Μουσική υπόκρουση: Τα γέλια του κόσμου: Ευανθία Ρεμπούτσικα

(Διάταξη μαθητών:Περιπλανώμενοι)

Τζόκερ:Θυμήσου έναν καπελάτο...

Πράσινο:Το Δαβάκη...το συνταγματάρχη...πολέμησε το 40

Τζόκερ: Τον Κων/νο λες, αυτόν, που πέρασε από δύο παγκοσμίους πολέμους; Ξέρεις τι είπες στον αξιωματικό που πήγε να τον βοηθήσει όταν πληγώθηκε; «"Άσε με εμένα, πες με πεθαμένο! Και κοίτα να μη σου πάρουν τις θέσεις! Τράβα!" Τέτοιοι άνθρωποι δεν ξαναγίνονται

Μαύρο:Το Σέρλοκ

Τζόκερ: Εγώ προτιμώ να υποδύομαι τη μισ Μαρπλ της Άγκαθα Κρίστι

Μπλε:Το μπάρμπα Στρουμφ

Τζόκερ: Όσο και να το θες παιδί δε μένεις...

Άσπρο:Το Γκάντι

Τζόκερ: Μεγάλος Ινδός ακτιβιστής! Άκου τι είπες: «Πρέπει να ζούμε σαν να πρόκειται να πεθάνουμε αύριο και να μελετάμε σαν να πρόκειται να ζήσουμε για πάντα».

«Ο ελεύθερος άνθρωπος μπορεί να είναι ελεύθερος και στο κλουβί της φυλακής του».

«Σχεδόν ό,τι κάνεις είναι ασήμαντο, αλλά είναι σημαντικό να το κάνεις».

«Τα εφτά που δεν πρέπει να έχεις: Πλούτο χωρίς μόχθο, Γνώση χωρίς χαρακτήρα, Πολιτική χωρίς αρχές, Απόλαυση χωρίς συναίσθημα, Εμπόριο χωρίς ήθος, Επιστήμη χωρίς ανθρωπιά, Αγάπη χωρίς θυσία».

Κίτρινο:Το Δον Κορλεόνε

Τζόκερ:Και δεν σου φαινότανε... μαφία! Ποιον προτιμάς στο ρόλο του Νονού; Τον Μπράντο ή τον Πατσίνιο;

Κόκκινο:Τον Τσε(δεν ξέρω πολλά αλλά αντιστάθηκε)

Τζόκερ: Και το παίζεις και επαναστάτης.....Αντιστάθηκε στη χούντα της Κούβας, ακόμα και πεθαμένο τον θεώρησαν επικίνδυνο: να σου διαβάσω κάτι από το ημερολόγιο του;

«Καπέλων ...τα καμώματα»

«Δεν είμαι απελευθερωτής. Δεν υπάρχουν τέτοιοι. Οι άνθρωποι μόνοι τους απελευθερώνουν τους εαυτούς τους» [1958].ή

«Δεν είμαι Χριστός, ούτε φιλάνθρωπος. Είμαι το αντίθετο του Χριστού... Μάχομαι για τα πράγματα που πιστεύω με όλα τα όπλα που έχω στη διάθεση μου και προσπαθώ να σκοτώσω τον αντίπαλο ώστε να μη βρεθώ σταυρωμένος σε έναν σταυρό η οπουδήποτε αλλού» [1956].

Πράσινο: Τη Μαρία Κιουρί

Τζόκερ: ♣ Εσύ τι σκοπεύεις να εφεύρεις και να εξάγεις; Την τετράγωνη λογική σου;

(Πλαγιαστή στροφή κεφαλιών προς τον τζόκερ)

Τζόκερ: Για ποιο καπέλο θα μιλούσες;

Άσπρο: Για το ψάθινο...είναι πιο μίνιμαλ. Μένιντ ιν Ιτάλια ορ Τσάινα «καπέλο από ψάθα Ιταλίας» (Θεατρικό του Λαμπίς)

Τζόκερ: Α! Για κείνο λες που από τεκμήριο απιστίας μετατράπηκε σε πειστήριο αθωότητας; Αν και εγώ θα προτιμούσα εκείνα τα ψάθινα της Μαργαρίτας Λυμπεράκη... υπήρξαν εκφραστές των εφηβικών ανησυχιών.

Μπλε: Για τα 6.....της σκέψης του Ντε Μπόνο. Με βοηθούν στη συγκρότηση σκέψης

Τζόκερ: Αν καταφέρεις να τα συνθέσεις γράψε μου....

Μαύρο: Για της βροχής...Ταινία με νόημα...δράμα και απολύτρωση « Ένα καπέλο γεμάτο βροχή»

Τζόκερ: Είδες τι κάνει ο πόλεμος; Εκτός από καταστροφές εθίζει και στα ναρκωτικά.

Κόκκινο: Για του κύριου Φρόντ...κι ας είναι και μεταλλαγμένα...ξεκαθαρίζει το αλτερ έγκο

Τζόκερ: Εσύ τί είδους προβολή κάνεις;

Κίτρινο: Για της επιλογής του Χάγκουορτς στη Φιλοσοφική Λίθο του Χάρρυ Πότερ

(Προς το κίτρινο): Εσένα σε κόβω για Χαλφπαφ: Πιστός.... λογικόςκαι εργατικός

(Προς το πράσινο): Όσο για σένα, μάλλον Σλιθεριν μου φαίνεσαι...πολυμήχανος και πονηρός, κι ας το παίζεις αθώα περισσότερά

«Καπέλων ...τα καμώματα»

(Προς το κόκκινο): Σε σένα διαβλέπω έναν Γκρίφιντορ... σε σένα η οικουμένη θα εναποθέσει τις ελπίδες της; Χλωμό το βλέπω...δεν ξέρει με τι ψυχώ άτομο έχει μπλέξει...

(Προς το μπλε): Στο δικό σου αετίσιο βλέμμα διακρίνω έναν Ράβενκλόου

(Το άσπρο και το μαύρο δυσανασχετούν, επειδή μοιάζουν να έμειναν έξω από τους κοιτώνες): **Τζόκερ:**Μην παραπονιέστε! Εσείς είσαστε σε πλεονεκτική θέση...μπορείτε να παίξετε παντού

Μαύρο: Α όχι να μας λείπει...σα σβούρα γυρίζεις...κι έχω φάει πολύ....

Πράσινο:Για αυτά των γρίφων...Με μάγους και λύσεις αινιγμάτων...πού ξέρεις; Μπορεί να μου χρησιμεύσουν σε επαγγελματική συνέντευξη

Τζόκερ:Των τριων σοφών ή των 100 φυλακισμένων μπορείς να λύσεις; Εγώ πάντως είμαι σκράπα στα μαθηματικά

Τζόκερ: Εγώ θα προτιμούσα της περιπέτειας...να σαν το καπέλο του Μιχαήλ Στρογγώφ. Είμαι γεννημένη να αντέχω στις δυσκολίες... με δοκιμάζουν και με δυναμώνουν

Μουσική Μιχαήλ Στρογγώφ

(Σε στοίχιση οι μαθητές) κινούνται στους ρυθμούς της μουσικής γιαγκα

Τζόκερ: Δώσε ένα επίθετο στο καπέλο σου

Άσπρο:Περίεργο

Μαύρο:Πένθιμο

Κόκκινο:Ερωτικό

Κίτρινο: Χαρούμενο

Μπλε:Μετρημένο

Πράσινο:Εναλλακτικό

(Οι μαθητές στους ρυθμούς της μουσικής γιαγκα σχηματίζουν σιγά σιγά κύκλο)

Τζόκερ:Δωσ' μου το καπέλο σου...

Μαύρο:Όχι...ποτέ είναι δικό μου

«Καπέλων ...τα καμώματα»

Κίτρινο: Να παρ' το. Μη μου το λερώσεις όμως!

Κόκκινο: Ναι αλλά τι θα βάλω τώρα; Είμαι κι αχτένιστη

Μπλε: Μα είναι ιερό! Υπάρχει και πρωτόκολλο

Πράσινο: Παρ' το μωρ'ε! Αν σου συμβούν όμως ατυχήματα μην τα βάλεις μαζί μου

Άσπρο: Μα είναι συλλεκτικό. Ξέρεις πόσο κόπο έκανα να το βρω;

(Εντονη μουσική. Ψυχώ Τα παιδιά τρέχουν προς το τζόκερ)

Όλοι μαζί ορμούν για να παραδώσουν τα καπέλα τους ζητώντας όμως ανταλλάγματα από τον τζόκερ: **Πράσινο:** Παρ' το...μα θα μου δώσεις τις τιράντες σου, **Άσπρο:** Για τα μποτάκια σου δε θα λεγα όχι, **Κίτρινο:** Μ'αρέσει το λουλούδι στο πέτο σου, **Κόκκινο:** Το γιλέκο σου είναι πολύ τρέντυ. **Μαύρο:** Για το καπέλο σου δε θα λεγα όχι, **Μπλε:** Το ραβδάκι σου...για τις δύσκολες μέρες

Τζόκερ(τρέχοντας) *Κανάγιες! Τίποτα την σήμερα ημέρα δε γίνεται χωρίς ανταλλάγματα .Αφήστε με εμένα. Απαλλαχτείτε από το αίσθημα της ιδιοκτησίας και της ωφελμιστικής διάθεσης...*

Το βαλς του παραδείσου: Ν. Κυπουργού

Διάλεξε κάποιον για να του το δώσεις

Κόκκινο: Το δίνω στον αξιωματικό...να μου το φυλάξει

Κίτρινο: Το δίνω στη μαθήτριά...για το σκετς ντε

Άσπρο: Το δίνω στον ιερέα... να το ευλογήσει

Πράσινο: Το δίνω στο σεφ...για τις εξόδους του

Μπλε: Το δίνω στον παππού...του ανήκει...φύσει και θέσει

Μαύρο: Στον αστυνομικό...για να διαλευκάνει το μυστήριο

Β Σκηνή: Η Αποδοχή

(Μπολερό Ραβέλ :Μουσική)

«Καπέλων ...τα καμώματα»

Τζόκερ: Θα τοποθετήσω στο γείσο κάθε καπέλου κάποια σύμβολα-σήματα την αξία των οποίων θα αντιληφθείτε αργότερα. Οι υπόλοιποι θα προσπαθήσουν να περιγράψουν το σχήμα σύμβολο χωρίς να το φανερώσουν. Τα χρωματιστά καπέλα θα πρέπει να βρουν το σχήμα με βασικό κριτήριο όχι το τι ταιριάζει σε κάθε καπέλο αλλά αυτό που λείπει από κάθε καπέλο

Ο τζόκερ προσφέρει στο μαύρο καπέλο το σήμα του ήλιου

Στο κίτρινο σχήμα σκάλας-κλίμακος

Στο άσπρο καπέλο μια κλειψύδρα

Στο μπλε σήμα φωτιάς

Στο πράσινο το σήμα του κλειδιού

Στο κόκκινο: Πυξίδα

(Οι ερωτήσεις των υπολοίπων προς το μαύρο):

Είναι σφαιρικό

Έχει στόχο

Μεσογειακό

Καλοκαιρινό

Αυτόφωτο

Το ψάχνουν οι Ευρωπαίοι

Όταν μας πλησιάζει καιγόμαστε, όταν απομακρύνεται παγώνουμε

Το μαύρο προσπαθεί να βρει τη σωστή απάντηση, κάνοντας κάποια λάθη. Μετά από αρκετές αποδοκιμασίες, επιδοκιμάζεται, βρίσκοντας τη σωστή απάντηση. Εναλλακτικές λανθασμένες απαντήσεις : μπάλα, φρούτο, ευρώ,αντηλιακό, κερι, τοξότης

(Προς το κίτρινο)

Στοχεύει περιμένοντας

«Καπέλων ...τα καμώματα»

Αναρριχάται

Ανεβοκατεβαίνει

Φρενάρει

Δε βιάζεται: Σπεύδε βραδέως

Το κίτρινο προσπαθεί να βρει την απάντηση, κάνει λάθη, τέλος βρίσκει τη σωστή απάντηση. Εναλλακτικές λανθασμένες απαντήσεις :Αναβάτης,Ποδήλατο,Ασανσέρ, τεμπέλης, ρολόι

(Στο άσπρο)

Μετρά

Θυμάται

Προφητεύει

Περιμένει

Επανακινείται

Το άσπρο αφού κάνει αρκετές λάθος απαντήσεις, τέλος επιβραβεύεται για τη λύση του αινίγματος) Εναλλακτικές λανθασμένες απαντήσεις: Χρόνος, μάγος, αριθμός, στοπ,παππούς

(Στο μπλε)

Ανάβει σβήνει

Συστέλλεται-διαστέλλεται

Επεκτείνεται

Κοντρολάρεται

Πυροδοτεί-θερμαίνει

Εναλλακτικές λανθασμένες απαντήσεις: Φως, Καρδιά, δίκτυο, όπλο

(Στο πράσινο)

«Καπέλων ...τα κατώματα»

Ανοίγει και.. πόρτες που δεν πρέπει

Προτιμώ ένα εναλλακτικό

Και του σολ και των ευκαιριών

Το θέμα είναι να ξέρεις πότε και πώς να ανοίξεις

Κι αν ανοίξεις πολλές τι γίνεται τότε;

Εναλλακτικές λανθασμένες απαντήσεις: Κλέφτης,πανωφόρι,νήμα,πύλη

(Στο κόκκινο)

Σταμάτα! Εκτίθεσαι

Προχώρα! Μην τον ακούς!

Με ίσο τρόπο και ευθέως για να αποφύγεις τις εκτροπές

Περίμενε! Με έχεις ανάγκη για τις ισορροπίες

Σε χρειάζομαι , σαν τον Ερμή

Εναλλακτικές λανθασμένες απαντήσεις: Τροχαία, φωνή,Στοπ, φτερά,

Τα καπέλα προσπαθούν να επιλύσουν τα αινίγματα με βάση το κριτήριο:αυτό είναι που μου λείπει και ο τζόκερ αφηγείται κάνοντας σύνθεση των απαντήσεων:

Π. Χ Ο ήλιος περιέλουζε τα σκαλοπάτια όσο διαρκούσε η ροή μιας κλεψύδρας, ο αναβάτης φλεγόταν από τη δύναμη του δικού του πάθους. Κάνοντας χρήση της πιξίδας ανέβηκες στην κορυφή της σκάλας. Ύστερα από σύντομες διακοπές προσπαθούσε να ανοίξει με τα κλειδιά τη βαριά πόρτα του κάστρου, όταν μια εσωτερική φωνή τον έκανε να σταματήσει: «Περίμενε! Είναι καιρός να καταλάβεις τί αξίζει περισσότερο; Η ανοδική σου πορεία ή το μυστήριο του κάστρου; Κι αν το μυστήριο σε γκρεμίσει ,είσαι πραγματικά έτοιμος να δεχτείς το ίδιο εύκολα ένα κατέβασμα όπως το ανέβασμα; Την αποτυχία ή την επιτυχία;»

*Η απάντηση των καπέλων υπήρξε άμεση(Μιλούν εναλλάξ): **Κίτρινο καπέλο:** Ναι! Αν ανταλλάξω το καπέλο μου **Μαύρο καπέλο:**με κάποιο που θεωρώ άσχημο ή κακό, **Μπλε καπέλο:**μπορώ όμως μέσω αυτού να ταυτιστώ με τη θέση και το ρόλο κάποιου, **Άσπρο καπέλο:**να τον γνωρίσω, **Πράσινο καπέλο:** να τον κατανοήσω και **Κόκκινο καπέλο:** να τον συμπαθήσω ...*

«Καπέλων ...τα καμώματα»

Γ΄Σκηνή: Η ταύτιση

Ταραντέλλα ή Charleston: Μουσική εναλλακτικά ζορο

Τζόκερ: Αφού λοιπό είστε έτοιμοι γι αυτό πάρτε συνέντευξη από αυτό το καπέλο που θεωρείτε το αλτερ έγκο σας

(Τα καπέλα δημιουργούν μεταξύ τους συζυγίες)

Το μαύρο με το κίτρινο

Το κόκκινο με το μπλε

Το άσπρο με το πράσινο

Το μαύρο προς το κίτρινο: Τι σου συναίσθημα σου προκαλεί το καπέλο σου;

Κίτρινο: Χαρά, αισιοδοξία, δύναμη, θετική ενέργεια. Εσένα;

Μαύρο: Κύρος, μυστήριο, βαρύτητα αλλά κι επιφύλαξη

Κίτρινο: Ναι αλλά ρε παιδί μου σα δύσκαμπτος μου φαίνεσαι... Είναι και ότι έχεις συνδεθεί με το χάρο, τους μυστηριώδεις ανιχνευτές εγκλημάτων...

Μαύρο: Κύττα ρε φίλε! Δεν αμφισβητώ ότι με θαμπώνεις...ούτε ότι μου θυμίζεις τα χρώματα των σταχυών στους πίνακες του καπελάτου ζωγράφου κύριου Βανγκόγκ...αλλά αυτή η κιτρινίλα σου μου θυμίζει και άνθρωπο με ίκτερο

Κίτρινο: Μη νομίζεις πως ιδρώνω με τα λεγόμενα σου. Είμαι καλοκαιρινός τύπος κι έχω συνηθίσει τα βέλη του Φαέθοντα. Εσύ όμως σαν καλαμάρι πετάς το μελάνι σου και υποδύεσαι τον καπελάτο ζωγράφο κύριο Μαγκρίτ...

Μαύρο: Η δική μας σχέση έχει ένταση...αν είχε και αρμονία θα έμενε στην ιστορία σαν την απόλυτη κυριαρχία του αφροκινέζικου πολιτισμού

Το κόκκινο προς το μπλε: Εσένα ταξιδευτή μου;

Μπλε: για ποιο πράγμα μιλάμε...αποσυντονίστηκα.

Κόκκινο: Για το συναίσθημα ..απ' το καπέλο σου ντε

Μπλε:Σύνεση, Φρονιμάδα, Ηρεμία, Γαλήνη...που προφανώς απουσιάζει από σένα

«Καπέλων ...τα κατώματα»

Κόκκινο: Ναι αλλά αν είχες τη φλόγα μου δε θα σε απέρριπταν για την ψυχρότητα σου. Φημίζομαι για την ομορφιά, τον αυθορμητισμό και την ερωτική μου διάθεση.

Μπλε: Ναι αλλά πρόσεξε τις κυκλοθυμίες σου...σε βλέπω σε τρελάδικο

Κόκκινο: Καλύτερα σε τρελάδικο παρά σε επιστημονικό συνέδριο τεσσάρων τοίχων.

Μπλε: Με τη φόρα που παίρνεις...μάλλον δε θα αποφύγεις τα ατυχήματα

Κόκκινο: *(Κάνοντας την κίνηση της ζήλιας)* . Πριτς! Ζηλεύεις επειδή με θέλουν όλοι.

Μπλε: Για λίγο και εγώ θα σε ήθελα... Όπως η άνοιξη ζητά τα ρόδα της...έχουν όμως αγκάθια...

Κόκκινο: Μου ραγίζεις την καρδιά...εγκεφαλικό μου καπέλο...σκέψου όμως πόσο ταιριαστοί θα ήμασταν...στην αποδοχή των διαφορών μας...καρδιακοί φίλοι και φρόνιμοι σύμμαχοι...

Και τα δύο μαζί: Ταξιδευτές στις ρόδινες ρότες του γλαυκού πελάγου

Τζόκερ: Πολλά σορόπια...λησμονήσατε τους επόμενους*(εννοεί το άσπρο και το πράσινο)*

Άσπρο: Γειά σου! Τι είδους συναισθήματα έχεις για το καπέλο σου;

Πράσινο: Ελπίδα, Θερμότητα, Ζωτικότητα, νιώθω να αναγεννιέμαι...

Άσπρο: Είναι επειδή εγώ με την ερευνητική μου διάθεση σου πρόσφερα το χώρο για να αναμίξεις το κίτρινο και το μπλε...είδες δε σε πρόδωσα...

Πράσινο: Όμως...στις συνεχείς σου έρευνες υπήρχε κίνδυνος αντί να με κάνεις να ιριδίζω με τα χρώματα να φαίνομαι σαν παλιάτσος χωρίς χαρακτήρα

Τζόκερ: *(Παρεμβαίνει δυναμικά)* Άκου να σου πω... ένα είδος παλιάτσου είμαι κι εγώ! Χωρίς παλιάτσο όμως τίποτα δε θαχατε κάνει

Άσπρο: Οι κατηγορίες, ακόμα κι αν ισχύουν δε με καταδικάζουν για ένα εκ προμελέτης έγκλημα ...αυτό μάλλον είναι δουλειά του μαύρου καπέλου... Σου φαίνομαι κενό κι άχαρο...κι όμως αν δεν είχα τη χαρά του ψαξίματος και την εμμονή του συλλέκτη αμφιβάλλω για ελόγου σου

Πράσινο: Δεν αμφισβητώ τις εύλογες απορίες σου..Άλλωστε υπάρχει πάντα το τεκμήριο της αθωότητας για τους ανθρώπους που έχουν νηπιακή διάθεση.

Άσπρο: Με κατηγορείς για μωρό κι ανόητο; Μα κι εσύ πέρασες από αυτό το στάδιο...μόνο που εμένα έβαζες να σου συλλέγω (με ζήλια)...για ναχεις μετά να κοκορεύεσαι...

Πράσινο: Μικρέ μου είσαι το πρώτο σκαλί...άρα το θεμέλιο γι αυτό που κάναμε...Μειώνεις τον εαυτό σου να προσπαθείς να επιβεβαιωθείς μέσα από μένα. Χωρίς εσένα...και τους άλλους βέβαια τα λόγια μου θατανε του ανέμου και η γη μου άνυδρη και χέρσα..χωρίς το λευκό σου πανάκι η βάρκα μας θα'ταν μηχανοκίνητη με καπετάνιο τον μπλε, ταχύτατη αλλά χωρίς τη

«Καπέλων ...τα καμώματα»

θέα της ακτής, τις ρόδινες παπαρούνες, τα κίτρινα στάχυα, ακόμα και το ιδώμα των σκοτεινών υφάλων δεν θα ήτανε εφικτό. Μέσα από σένα δώσαμε λαβή στο τζόκερ να φτιάξει σενάριο με τα μέτρα τα δικά μας στο δικό του μπόι.

Τζόκερ: Άκουσα το όνομα μου; Ελπίζω να μη με δυσφημίζετε και παραπληροφορείτε το κοινό μου!

Καλά το λέω πως στις μεγάλες αντιθέσεις κρύβονται μεγάλες αγάπες... Μουσική: Το θαλς των χαμένων ονείρων Χατζηδάκι

Σα να κρατήσατε όμως πολύ τα καπέλα σας.. είναι καιρός να τα παραδώσετε σ' αυτούς που έχουν ανάγκη

Το κόκκινο: Α ωραία θα το δώσω στον αξιωματικό του ναυτικού από τον οποίο πήρα συνέντευξη ...κι εκείνος ας το χαρίσει στην αγαπημένη του, μιας και το δικό του καπέλο είναι υπηρεσιακό

Το πράσινο: Ο σεφ περιμένει με αγωνία το καπέλο μου για να καινοτομήσει στη χρήση βιολογικών φυτικών προϊόντων...ίσως έτσι να τον απαλλάξουν από τη λευκότητα της καθαρότητας του δικού του καπέλου και να τον δουν σα γόνιμο δημιουργό

Το μαύρο: Νομίζω ότι το δικό μου αρμόζει σε σένα τζόκερ...Σαν πολύ να αεροβατείς...καιρός να προσγειωθείς στην καθημερινότητα

Το κίτρινο: Η εργάτρια της Ι.Ο.Ν με έχει ανάγκη...μπορεί να της εξασφαλίσω μεγαλύτερο μισθό, κι αν όχι, την αισιοδοξία για καλύτερες συνθήκες δουλειάς.

Το άσπρο: Θα το δώσω στον ιερέα...Μπορεί να φαίνεται αιρετικό αλλά του χρειάζεται να ερευνήσει τις συνθήκες ζωής του ποιμνίου του..ας αφήσει το κύρος του για λίγο κι ας του δώσουν χρώμα τα έργα του...φιλάνθρωπα ή όχι, εθνικά ή διεθνικά...ανθρώπινα όμως

Το μπλε: Το δικό μου το χρειάζεται ο παππούς...σα να χει συμπτώματα άνοιας τώρα τελευταία...Αφηγείται ιστορίες χωρίς ειρμό. Ίσως να είναι πιο αποτελεσματικό από την τσικομπιλόμπα.

Τζόκερ: Εγώ φταίω που σας συντονίζω. Αλλά τι θα περίμενε κάποιος συντονιστής από αρχάριους ερασιτέχνες;

Όλοι μαζί: Μα, να τον ανατρέψουν...και να μαυρίσουν... τον κόσμο και το καπέλο του

Δ΄Σκηνή: Η Ανατροπή

Μουσική:Ροκ κομμάτι

Τζόκερ:Χμ!!! Χρωματιστοί μου αντάρτες νομίζω πως φέρεστε σα γνήσιοι Έλληνες. Ξεχνάτε...τους ευεργέτες σας...

«Καπέλων ...τα κατώματα»

Μαύρο: Άσε τις αμπελοφιλοσοφίες τριοκλόρε!!! Δε μας άφησες να επιλέξουμε αρχηγό. Ακέφαλοι και ακαπέλωτοι θα μείνουμε τώρα; Και τι έργο θα'ναι αυτό χωρίς το μέντορά του, τον καπελάτο του;

Μπλε: Νομίζω πως ο τίτλος ταιριάζει σε μένα.... Σας τακτοποίησα, σας έβαλα φραγμούς στα οράματα και στις φαντασιοπληξίες...

Κόκκινο: Το πόσο φαφλατάδες είστε και οι δύο δεν παύετε να το δείχνετε(Απευθυνόμενος προς το Μαύρο) Εσύ μιλάς για επιλογή και όχι για εκλογή. Το πόσο φασιστόμουτρο είσαι φάνηκε από την αρχή. Όσο για σένα(απευθυνόμενος στο μπλε) πάντα κοιτάζεις να καπελώνεις τους άλλους

Άσπρο:(με παράπονο)...Κι εγώ που μάζευα τόσο υλικό; Έσπερνα ανέμους για να θερίζω θύελλες;

(Ο Τζόκερ παρεμβαίνει φωνάζοντας): Εεεπ! Σταματήστε να μαλώνετε! (Χτυπάει με δύναμη το κεφάλι του) Άδικα...τόσος κόπος άδικα(Μονολογώντας): Εγώ, εσύ, Εσύ, εγώ...σα να χάθηκε ο πληθυντικός αριθμός(χαμηλώνοντας τη φωνή), και μαζί του το φιλότιμο

Κίτρινο και κόκκινο(εναλλάξ): Μη μας προσβάλλεις κόουτς...δεν είμαστε όλοι ίδιοι.

Κίτρινο: Αν δε ήμουν εγώ, θα ήταν όλα στάσιμα και αποστειρωμένα σα μαθηματική πράξη που οδηγεί σε αδιέξοδο. Δηλαδή είναι πολύ που σου ζητώ μία αμοιβούλα, έστω και ηθική για να μη χαρακτηριστώ χαζό παιδί χαρά γεμάτο;

Κόκκινο: Έστω ένα έπαθλο; Ένα ομοίωμα καπελίνου, σαν αυτό του οικόσημου στο παλάτι της Ιουλιέτας Καπουλέτου; Μία συστατική επιστολή για να δώσω το πάθος και τη φλόγα μου σε μελλοντικούς δημιουργούς....δε θα με χάλαγε...

Άσπρο (προς το Τζόκερ):Και γιατί να μη βάλουμε όλους αυτούς(εννοεί το κοινό) να ψηφίσουν; Δεν εμπιστεύεσαι το κριτήριο τους;

Μπλε (απευθυνόμενο στο Τζόκερ) Και ...για να 'χουμε και καλό ερώτημα γιατί εσύ δε χάρισες το δικό σου καπέλο;

Μαύρο: Σαν πολύ μάγκας το παίζεις...

Τζόκερ: (με απογοήτευση)Ω!!! παρατήστε με ρεζίλια..... των καπέλων σας. Εγώ...εγώ δεν έχω πρόβλημα να χαρίσω το καπέλο μου. Το πρόβλημα θα είναι δικό τους... μιας και θα δουν το μεγαλείο της φαλάκρας μου(ή της αθάνας μου ή της κακάρας μου)

(Ο Τζόκερ χτυπάει τα χέρια του με δύναμη για να επιβάλλει την τάξη): Αλήθεια, τώρα που δώσατε τα καπέλα σας σα να χάσατε τη δύναμή σας. **Τζόκερ:** Όλο για να...για να...για να!(κατευθυνόμενος στο άσπρο) Κι η περιέργεια; (στο κόκκινο)Η χαρά; (στο μαύρο)Η κρίση; (στο κίτρινο)Η αισιοδοξία; (στο πράσινο)Η δημιουργία; Τόσο εύκολα ξεχνάτε το πόσο ωραία περάσαμε; Πόσες Τετάρτες ξεγελάσαμε την πείνα μας με το έργο μας; Απευθυνόμενος στο πράσινο: Μπας κι έφερες κανα ξερέσκι...σα να πείνασα...ξόδεψα και φαιά ουσία, με πληγώσατε κιόλας...

Πράσινο: Να! Πάρε μία καραμέλα! Όσο για τη διοίκηση μας....Νομίζω ότι με απλή αναλογική κι εναλλασσόμενα σχήματα θα σωθούμε από τη δίψα της αρχηγίας...(απευθυνόμενος στο Τζόκερ, αυστηρά) και από τη δουλεία της πείνας...Όλοι μαζί!

(Ο Τζόκερ κατευθύνεται προς ένα ανεμόμυλο που έχει πάνω του τα χρώματα των καπέλων και τον γυρίζει): Βλέπετε; Μια νέα μέρα ιριδίζει στον κύκλο της παρέας μας...Όταν ο μύλος γυρίζει ξεχωρίζετε τα χρώματα;

«Καπέλων ...τα καμώματα»

Όλοι μαζί(ορκιζόμενοι στα καπέλα):**Όχι ,μα τα καπέλα μας!**(με επιβεβαίωση αλλά και παράπονο)

Μουσική: Οι χαρταετοί Μουσική Θεοδωράκη

Σεβαστή Στρογγυλού ΓΕ.Λ Καμινίων